

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7993.**

Benyújtás dátuma: **2019-11-11 16:46**

Parlex azonosító: **TG1K0I6H0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért nem tartják tiszteletben a gyermekek jogait?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az ENSZ gyermekjogi egyezményének 37. és 40. cikke foglalkozik azokkal a jogokkal, amelyeknek érvényesülniük kell egy büntetőeljárás (vagy szabálysértési eljárás) alatt a fiatalkorúak vonatkozásában. Ezt az egyezményt Magyarország 1991-ben hirdette ki, ekkor született az átültetéséről szóló törvény.

Az egyezményben található szabályok alapján fiatalkorúval szemben szabadságelvonás, mint szankció csak a végső eszköz lehet, azt csak akkor lehet alkalmazni, amikor már semmilyen más eszköz nem áll rendelkezésre, továbbá az egyezmény rendelkezik a fokozatosság elvéről is, amely értelmében nem lehet a legkisebb súlyú bűncselekményért, egy szabálysértésért, rögtön a legsúlyosabb szankciót, a szabadságelvonást alkalmazni.

Felhívja a figyelmet az egyezmény továbbá arra, hogy a fiatalkorúak esetén az egész eljárásban a nyomozati szaktól a végrehajtásig, függetlenül attól, hogy milyen fajta szankciót alkalmaznak, a fiatalkorú esetén a nevelési célnak kell érvényesülnie.

Nyilvánvaló, hogy egy bolti lopásért, amely egyébként adott esetben nem is volt szándékos, szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazni a fent részletezett alapelvek egyikével sem egyeztethető össze, hiszen nem tartja be a fokozatosság elvét, a szabadságvesztést nem, mint utolsó eszközt, hanem mint a „normális” eljárás használja, továbbá semmilyen nevelő hatása sincs, sokkal inkább tekinthető a fiatalkorúval szembeni megtorlásnak, ami pedig nem lehet a fiatalkorúak ellen alkalmazott intézkedések legitim célja.

A fentiekben leírt egyezményes elvek ellenére, amelyek Magyarországon egyébként kötelező erővel bírnak, a napokban két éjszakára bezártak egy 17 éves lányt, egy 1590 forintos krém miatt. Ennek a

fogvatartásnak a jogcímét szabálysértési őrizetként jelölték meg. Elképesztően vissza az azonban, hogy egy fiatalkorúval szemben, egyébként bírósági határozat nélkül, szabadságelvonással járó szankciót alkalmaznak, úgy, hogy az eljárás végén a fiatalkorú a lehető legenyhébb szankcióban vagyis megrovásban részesült. Vissza az is, hogy nem olyan nyelven tájékoztatták a fiatalkorút, amelyen jól beszél és még azt sem engedték az eljárás összes szakaszában a törvényes képviselője, az apja, mellette legyen.

Ez az eljárás tökéletesen ellentétes az ENSZ gyermekjogi egyezményével, amely, mint korábban írtam, Magyarországon kötelező erővel bír.

Fentiekre tekintettel kérdezem miniszter urat:

- 1) Mi az oka annak, hogy a konkrét ügyben a gyermekkel szemben szabálysértési őrizetet alkalmaztak?
- 2) A tavalyi évben hány kiskorúval szemben alkalmaztak szabálysértési őrizetet, ez átlagosan mennyi ideig tartott, hány esetben fordult elő a leghosszabb időtartamú őrizet elrendelése és mi volt a szabálysértési eljárás végén rájuk kiszabott büntetés? Kérem, az információt megyei bontásban adja meg.
- 3) Hány esetben érkezett jelzés Magyarország felé 2014 és 2019 között azzal kapcsolatban, hogy az ENSZ gyermekjogi egyezményét nem tartják be?
- 4) Mik voltak ezek a jelzések?
- 5) Tervezik-e kárpótolni az egyébként a fentiek alapján jogszerűtlenül elzárt kiskorút?